

مجتبی محمودی مهماندوست رئیس مرکز اسناد و کتابخانه ملی شرق کشور نوشت:

اسناد ملی، حافظ گنجینه‌هایی چون خلیج فارس!

در نگاه ما، اسناد تاریخی، نسخ خطی، کتب کهن و متون مکتوب، همچون آینه‌هایی شفاف، تصویری از سیر تمدنی، اندیشه‌ورزی، ساختارهای اجتماعی و تحولات تاریخی یک ملت را بازتاب می‌دهند. این آثار، حلقه‌های اتصال نسل امروز با گذشتگان و چراغ راهی برای آینده‌اند.

به گزارش سایت خبری پُرسون، مجتبی محمودی مهماندوست رئیس مرکز اسناد و کتابخانه ملی شرق کشور در یادداشتی به بهانه ۱۹ اردیبهشت و هفته اسناد ملی و میراث مکتوب نوشت: سند ها حرف نمی زنند اما حرف های خواندنی فراوان دارند. همین هم به آنان اعتباری می بخشد که تقویم هم بدان معتبر می شود.

نوزدهم اردیبهشت، روزی خجسته و پُر معنا در تقویم فرهنگی ایران است؛ روزی که با عنوان «روز اسناد ملی و میراث مکتوب» فرصتی فراهم می‌آورد تا نگاهی دوباره بیفکنیم به ارزش والای ذخایر مکتوب و اسناد تاریخی، این گنجینه‌های بی‌بدیل هویت ملی.

گنج‌هایی که باید حفظ کرد و با قدرت پای آن ایستاد والا جنگ‌طلبان برای دزدیدن برگ به برگ آن حتی برای سرقت نام‌شان خواهند کوشید. مگر نه این که دندان‌های‌شان پیش و بیش از زبانشان در ماجرای نام پر عظمت خلیج فارس نمایان است؟ و بسا اسناد مستندی که از دل تاریخ برای صیانت از هویت خلیج همیشه فارس به سخن آمده‌اند.

۱۹ اردیبهشت فقط هویت ملی ندارد که از منظر مذهبی هم هویت ساز است چون در این روز، نام و یاد بزرگ‌مردی چون ثقة‌الاسلام محمد بن یعقوب کلینی، محدث و دانشمند برجسته شیعه، نیز گرامی داشته می‌شود.

او که با نگارش اثر فاخر الکافی، چراغی فروزان در مسیر فهم و انتقال آموزه‌های اسلامی برافروخت، نماد جایگاه والای میراث مکتوب در پایداری هویت دینی و فرهنگی ماست.

در نگاه ما، اسناد تاریخی، نسخ خطی، کتب کهن و متون مکتوب، همچون آینه‌هایی شفاف، تصویری از سیر تمدنی، اندیشه‌ورزی، ساختارهای اجتماعی و تحولات تاریخی یک ملت را بازتاب می‌دهند. این آثار، حلقه‌های اتصال نسل امروز با گذشتگان و چراغ راهی برای آینده‌اند.

از این‌رو، پاسداشت و حفاظت از آن‌ها وظیفه‌ای ملی و تمدنی امروز ماست. امروز به انجام وظیفه، پاسداری و پاسبانی می‌کنیم تا دیروز و فردا را از ما نزدند. که کم هم دست دراز نمی‌شود از این سو و آن سو برای این امر.

از دیگر سو، در جهانی که سرعت تحولات فناورانه و چرخش اطلاعات، گاه ما را از ریشه‌ها و بنیادهای فکری و فرهنگی‌مان دور می‌سازد، یادآوری ارزش میراث مکتوب، ضرورتی دوچندان می‌یابد. بایسته است که نه تنها نهادهای فرهنگی، بلکه هر شهروند دغدغه‌مند، در صیانت، مطالعه و ترویج این میراث، سهم خود را ایفا کند. مگر نه این که برای دفاع از جغرافیای وطن، همه به جان ایستادیم؟

امروز هم برای دفاع از جغرافیای هویتی و مستندمان باید با همه توان بایستیم. نوزدهم اردیبهشت و هفته «اسناد ملی و میراث مکتوب»، نه تنها ایامی برای تجلیل از گذشته، بلکه تذکری است برای مسئولیت امروز ما در نگاهبانی از هویت و اصالت برای فردا و عصر های آینده و نسل های آینده. باشد که بتوانیم این میراث تمدن‌ساز را به نسل های بعد برسانیم ان‌شالله.